62 nd Kerala School Kalolsavam, January 4 to 8, 2024, Kollam

Item Code: 954 Participant Code: 107

प्रयत्नेन सर्वं साध्यम

शक्तिपुरः इति ग्रामे जनाः स्वेच्छाचारिणः आसन्। तेषां स्वेच्छाचारः ग्रामे बहवः समस्यानां मूलम् आसीत्। परिसर मालिन्यं, जलमालिन्यं च तत्र समस्यौ स्तः। एतत विषये जनान् सुधारयितुं ग्रामपमुख्यः सभाएकां घोषितवान्। तत्र सः ग्रामप्रजानुद्दिश्य उक्तवान्, "महाजनाः! अस्माकं ग्रामे रोगानि व्यापकानि सन्ति। अस्य कारणं भवति मालिन्यम्। ग्रामे बहवः-जलाशये, मार्गमध्ये, एवं वने त्याज्यनिक्षेपं कुर्वन्ति। वननिर्मूलनमपि कुर्वन्ति। एतादृशानि कृत्यानि मा कुर्वन्तु। शुचित्वः सुन्दरं जीवनस्य, आरोग्यस्य च मूलं भवति।" इति। किमपि लाभं न अभवत्। कोऽपि ग्राममुख्यस्य वचनानि न पालितवन्तः। सर्वे पूर्वस्वभावमेव अनुसृतवन्तः।

एतत्सर्वं दृष्ट्वा ग्राममुख्यस्य पुत्रः भद्रः पितुः समीपं आगतवान्। "जनक! चिन्ता मास्तु। मम चत्वारः मित्राणि सन्ति। तेषां सहाय्येन अहमेतम् सुधारयामि।" इत्युक्तवान्।

"पुत्र! एतत्कार्यम् असाध्यं भवति। एते शौचस्य महत्वं न जानन्ति।"

"ते अवगच्छन्ति। पुरुषप्रयत्नेन विना किमपि

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

कार्यं न साधयति । मनमास्ति चेत् मार्गमपि आस्ति । धृतिरस्ति चेत् प्रयत्नस्य फलम् ~~निश्चे~~ निश्चयम् ।" भद्रः उक्तवान् ।

स्वस्य मित्राणां साकं सः जलाशयस्य समीपम् गतवान् । मालिनं जलं ~~कीट~~ क्रिमीनां वासस्थानम् आसीत् । तम् दृष्ट्वा काकः स्नेहितः उक्तवान् :- "रे भद्र ! प्रयत्नं कर्तुं शक्यते, किन्तु फलम् ?" भद्रः किमपि न उक्तवान् । जलाशयं स्वच्छं कृत्वा तत्रस्थान मालिन्यान् दूरम् निक्षिप्तवन्तः । मार्गं, भूमिं च स्वच्छं कृतवन्तः । काकम् सप्ताहम् ~~तम्~~ तान् पश्यान् दृष्ट्वा, तथा तेन संग्रहितं त्याज्यं दृष्ट्वा ग्रामजनानां मनसि लज्जास्फुरणं अभवत् । बहुकालेन भूतम् त्याज्यराशिं दृष्ट्वा तेषां मनासि पश्चात्तापस्य भावम् स्फुरितम् । अनन्तरम् तेऽपि स्वच्छता कार्यक्रमे मिलितवन्तः ।

काकम् मासम् सम्पूर्णं ग्रामं स्वच्छं कृत्वा भद्रः जनकं अनीतवान् । ग्रामस्य नूतन परिस्थितिं पश्यन् ग्राममुख्यः सन्तुष्टः अभवत् । बहवः ग्रामस्थाः तस्य समीपं आगत्य क्षमायाचनां कृतवन्तः, "भविष्ये

अनुक्षणमपि शौचपालनं करोमि" इति प्रतिज्ञां अपि कृतवन्तः । सर्वे अपि तेषां अपराधस्य विचारे अवगन्तुं कारणं पञ्चयुवानां निःस्वार्थः कार्यमेव इति मत्वा तेषां प्रति धन्यवादान् समर्पितवन्तः ।

रात्रिकाले भद्रः पितुः समीपं आगतवान् । "जनक! प्रपञ्चे असाध्यकार्यं किमपि नास्ति । "सुलभेन साधनीयं" इति विचारः अस्माकं मनसि प्रयत्नस्य चिन्तां एव नष्टं करोति । प्रयत्नम् सकल कार्य साधकम् । निष्ठया कृतम् प्रयत्नस्य फलम् निश्चितम् । पश्यतु, मया प्रयत्नम् कृतम् । तस्य फलं अहमद्य पश्यन् अस्मि ।" इति उक्तवान् । ग्राममुख्यः आनन्देन पुत्रं आलिङ्गितवान् । मालिनरहिता भूमी स्वस्य हरितवसनम्, पुष्पालङ्कारं च विचिन्त्य स्मितवदना अभवत् ।